

Een bijenkusje in plaats van K3

Bedenkster van peuterdanss breidt lessen uit naar gehandicaptenzorg

ROTTERDAM • De opleiding tot peuterdansdocent werd vijf jaar terug geboren in Rotterdam. Oprichter Yvonne Dingjan, die morgen weer zes leraren aflevert, breidt de lessen binnenkort uit naar verstandelijk en lichamelijk beperkten.

CHARLOTTE VAN GENDEREN

Een bij die te lui is om te vliegen: hét thema van de peuterdansochtend op het Schiedamse kinderdagverblijf Katja. Onder leiding van docente in spe Madeleine Hengst maken elf peuters hun 'bijenteentjes, -kniepjes én -ellebogen' wakker. Hun voeten geven elkaar 'bijenkusjes', al fladderend activeren ze hun 'vleugeltjes' om vervolgens een 'bus' in te vliegen omdat het bijtje zo lui is. Intussen speelt een cd-speler de synthesizerhit *Popcorn*.

Madeleine Hengst, pedagogisch medewerkster uit Vlaardingen, is een van de zes mensen die morgen het diploma voor peuterdansdocent in ontvangst neemt. De afgelopen acht maanden volgde zij de opleiding bij de Rotterdamse oprichter Yvonne Dingjan en liep ze stage bij het kinderdagverblijf van Komkids in Schiedam. De dans over de luije bij bedacht Madeleine zelf.

Yvonne Dingjan (links) en Madeleine Hengst 'dansen' bij kinderdagverblijf Katja in Schiedam met peuters. Een onderdeel van de dans over de luije bij: elkaar 'bijenkusjes' geven met de voeten. FOTO JOEP VAN DER PAL

Kunstenaars en dansers Yvonne Dingjan richtte Peuterdansonderwijs in 2006 op. Sindsdien leidde de Rotterdamse 25 mensen uit heel Nederland op tot peuterdansdocent. Ook volgden duizenden een cursus, die wordt gegeven op locatie of het jeugdtheaterhuis in Gouda.

„Ik merkte dat sociaal-pedagogi-

sche opleidingen weinig aan dansen doen,” verklaart zij de start van haar beroepsopleiding. „Knutselen en liedjes zingen hebben de nadruk, terwijl bewegen met kinderen juist zo belangrijk is. Zeker nu steeds meer kinderen kampen met overgewicht. Ook besteden de dansacademies weinig aandacht aan dansen met kinderen onder de 4 jaar.”

Dingjan liet zich inspireren door de Afrikaanse cultuur, waarbij dansen samengaat met verhalen vertellen. „Bij peuters werkt dat heel goed. Doordat je speelt met hun taal, in hun fantasie meegaat, blijven hun lijf en geest in beweging.”

Ook is het goed voor hun taalontwikkeling. „Tijdens een les gebruikte ik eens het woord circusdi-

recteur. Door de herhaling en het speelse karakter van de dans bleef zo'n moeilijk woord wél bij de kinderen hangen.”

K3-MUZIEK

Madeleine Hengst is enthousiast over peuterdans. „Ik had al eens een workshop bij Yvonne gevolgd en was erdoor gegrepen,” verklaart Hengst. „Mensen denken bij peuterdans vaak aan springen op K3-muziek. Maar dit gaat om fantasierijke verhalen, die je voor de peuters omzet in bewegingen. Daarbij leer je in hún fantasie, hún taal mee te gaan. Tijdens de dans over het bijtje moeten ze bijvoorbeeld op een bijenticker zitten. Blijven ze niet op hun plek, dan zeg ik niet: blij eens op het plaatje zitten. Nee, ik zeg: laat het bijtje niet wegvliegen! Dat werkt veel beter.”

Dingjan wil de komende tijd vergelijkbare lessen ontwikkelen voor verstandelijk en lichamelijk gehandicapten. „Ook deze groep heeft daar baat bij. Ik ga werken met een percussionist, want levende muziek slaat bij hen goed aan.”

Ze is nog in de experimenteerfase en zoekt komende tijd naar steun van bedrijven die maatschappelijk willen ondernemen. „Ik heb al proefgedraaid bij jongens en meisjes met een geestelijke en verstandelijke beperking. De kinderen in een rolstoel vonden de muziek geweldig, de autistische kinderen gingen op in de bewegingen. Ontroerend was dat.”